

LUND UNIVERSITY

Sambandet mellan morfologi och syntax i de nordiska dialekterna

Garbacz, Piotr

Published in:

Nionde nordiska dialektologkonferensen, Uppsala den 18-20 augusti 2010

2011

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Garbacz, P. (2011). Sambandet mellan morfologi och syntax i de nordiska dialekterna. I *Nionde nordiska dialektologkonferensen, Uppsala den 18-20 augusti 2010*

Total number of authors:

1

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

Sambandet mellan morfologi och syntax i de nordiska dialekterna¹

1 Morfologidriven syntax i de nordiska språken

Sedan Chomsky (1981) har man inom den generativa grammatiken antagit ett tydligt och formaliserat samband mellan morfologi och syntax. I samma anda kopplade Kosmeijer (1986) antalet verbändelser med det finita verbets position i svenska och isländska bisatser. Senare föreslog bl.a. Falk (1993) med stöd i diakrona data från svenskans utveckling att förlusten av verbböjning i person och numerus korrelerar bl.a. med förlusten av ordföljden V_{fin} -Advl i ALLA typer av bisatser² och med förlusten av den s.k. kilkonstruktionen (eng. *Stylistic Fronting*). Ett ytterligare steg i att förklara syntaktisk variation med hjälp av morfologi togs av Holmberg & Platzack (1995), där författarna delade in de nordiska språken i fastlandsskandinaviska och öskandinaviska³ och förde samtidigt tillbaka en rad syntaktiska egenskaper hos dessa två grupper på förekomsten/frånvaron av (1) verbböjning i person och numerus och (2) morfologiskt kasus. Indelningen hos Holmberg & Platzack (1995) är en konsekvens av en parametrisk beskrivning av språk som först presenterades i Chomsky (1981) och som förutsätter att de grundläggande principerna som bestämmer hur ett språk ser ut är parametriska till sin natur, dvs att de har mer än ett värde (de uppfattas oftast som bivalenta). Att parametrarna ska ha en koppling till morfologi (dvs att syntaxen är morfologidriven) är också en tanke som har rötter i Chomsky (1981).

I en färsk artikel föreslår Anders Holmberg (2010a) en reviderad version av denna gamla inflektionsparametern som syftar till att förklara en rad syntaktiska skillnader mellan de nordiska standardspråken genom att föra dessa tillbaka på morfologiska faktorer (liksom föreslaget av Holmberg & Platzack 1995). Han menar att en morfologisk och sex syntaktiska skillnader mellan de fastlandsskandinaviska (svenska, danska norska, förkortade *MSc* hos Holmberg) och de öskandinaviska språken (endast representerade av isländska, förkortad *ISc* hos Holmberg) kan föras tillbaka på ett bunt abstrakta drag i T (Holmberg 2010b:35 ff):

¹ Tack till alla informanterna i Älvdalen, Mora, Venjan, Orsa och på Sollerön samt till de personer som generöst bistått mig i att samla in material till detta föredrag (i alfabetisk ordning): Margit Andersson (Sollerön), Malin Bohm (Sollerön), Folke Hansjons (Mora), Eva Olander (Orsa) och Karin Wennberg (Venjan). Forskningen har gjorts inom ramen för NORMS (<http://norms.uit.no/>) och forskningsresorna har även de bekostats av NORMS. Deltagande i konferensen har möjliggjorts av ett generöst bidrag från Kungl. Gustav Adolfs Akademien för svensk folkkultur.

² Som bekant är denna ordföljd begränsad till några bisatstyper i modern svenska, se bl.a. Andersson (1975).

³ Till de fastlandsskandinaviska språken räknas svenska, danska och norska och som öskandinaviska språk klassas de fornnordiska språken, isländska, färöiska och älvdalska (Holmberg & Platzack 1995:8). Författarna är emellertid medvetna om att färöiskans inkludering i den öskandinaviska gruppen är problematisk. Inkludering av älvdalska i den öskandinaviska gruppen gjordes troligast på otillräckligt dataunderlag, se Garbacz (2010:63)

The seven differences between ISc and MSc I started out with, a reduced version of P&H"s list, have been explained as effects of variation with regard to ϕ -features in T: ISc has [uPn] and [uNr], MSc has neither. This is morphologically reflected in the agreement on the finite verb. It causes incorporation, in the sense of Roberts (2010a, in press) of a defective, D-less pronoun. A direct result of this is the null generic pronoun and the null expletive. An indirect result is the pure expletive, merged directly with TP, which, in turn, makes the TEC and Heavy Subject Postposing possible. Another indirect result is the possibility of oblique subjects and SF.

De aktuella fenomenen och deras förekomst i de olika nordiska språken presenteras i Tabell 1 (adapterad från Holmberg 2010a:13).

Tabell 1: Morfologiskt villkorade skillnader mellan de fastlandsskandinaviska och de öskandinaviska språken.

<i>Fenomen</i>	<i>ISc (isländska)</i>	<i>MSc (norska, danska, svenska)</i>
1. Rik subjekt-verb kongruens	+	–
2. Oblika subjekt	+	–
3. Kilkonstruktionen	+	–
4. Avsaknad av expletiva subjekt	+	–
5. Avsaknad av generiska subjektspronomen	+	–
6. Transitiva expletiver	+	–
7. Postponering av tunga subjekt	+	–

Holmbergs (2010a) förutsägelse är således att de språk som har subjekt-verbkongruens också borde ha kunna utelämna formella och generiska subjekt.⁴ De förväntas också ha MÖJLIGHET till att ha transitiva expletiver, postponering av tunga subjekt, oblika subjekt och kilkonstruktion. De språk som inte har någon subjekt-verbkongruens borde sakna alla de sex syntaktiska dragen, liksom är fallet med språken visade i Tabell 1.

Holmberg (2010a:36–37) menar vidare att de ovannämnda dragen i typologiskt mer avlägsna språk kan vara svårare att undersöka:

⁴ Holmberg (2010a) definierar inte vad han menar med 'rik subjekt-verbkongruens'. Detta påpekas av Dahl & Koptjevskaja-Tamm (2010: 49), varpå Holmberg (2010b: 88) ger följande svar: "As for pinning down exactly how rich agreement should be to license, in this case, incorporation of a deficient (D-less) pronoun, I remain skeptical. In Holmberg & Platzack (1995) we gave up this ambition after observing a variety of attempts to pin down how rich agreement needed to be to trigger verb movement (Roberts 1994, Rohrbacher 1999, Vikner 1997, among others), based on generalisations over observed languages and dialects, but which seemed to always be falsified by the next language or dialect investigated. Either the relation between agreement inflection morphology and syntactic properties is less direct than we would like it to be, or we are not operating with the right ϕ -feature theory (but see Müller (2005) and Roberts (2010a) for a different opinion)." Vi kan gissa att den verbkongruens som påminner om den isländska eller den fornsvenska kan klassas som rik och att den verbkongruens som påminner om den senska inte kan de (se även Holmberg 2010a:14).

If the cluster of properties (6) [dvs. fenomenen visade i Tabell 1, P.G.] is the effect of the choice of unvalued features in T, then other languages which have made the same choice as ISc ought to exhibit the same cluster of properties, **all else being equal** [min framhävning, P.G.]. As discussed in section 2, given the large number of parameters we must assume, it is unlikely that all else will ever be equal, except in the case of very closely related languages. This, unfortunately, can make it difficult to either support or falsify a proposed parameter, by means of comparison with more distantly related languages.

Jag har därför valt att testa Holmbergs (2010a) hypotes på några av de nordiska dialekterna; i första hand på några av Ovansiljanmålen och i andra hand på norska dialekter.

2 Syntax och morfologi i Ovansiljanmålen

Till Ovansiljanmålen hör Älvdalsmålet (älvdalska), Våmhusmålet, Moramålet, Orsamålet, Sollerömmålet, Venjanmålet och Oremålet. Av dessa är det bara målen i Venjan och Ore som inte uppvisar numerus- och personkongruens i sina verbformer, medan de övriga målen gör det. Där verbkongruensen förekommer är verbböjningen av den fornsvenska typen, dvs det finns en form för alla personer i singular (med verbändelsen för presens *-er/-är*) och med tre olika former för plural (presensformerna 1.pl: *-um/-öm*, 2.pl: *-ið/-ir /-i*, 3.pl: *-a/-å*). Detta gäller både presens och preteritum.⁵ Jag har därför valt att närmare undersöka fem av målen, fyra med 'rik' subjekt-verbkongruens (älvdalska, Moramålet, Orsamålet, samt Sollerömmålet) och ett utan 'rik' subjekt-verbkongruens (Venjansmålet). Vidare har jag undersökt de sex syntaktiska egenskaperna, vilka enligt Holmberg (2010a) borde (liksom verbkongruensen) vara en effekt av de otolkbara ϕ -dragen i T (dvs. [uPn] och [uNr], se ovan). Dessa är följande: (1) oblika subjekt, (2) kilkonstruktionen, (3) avsaknad av expletiva subjekt, (4) avsaknad av generiska subjektspronomen, (5) transitiva expletiver och (6) postponering av tunga subjekt. Konstruktionerna exemplifieras nedan.

(1) Oblikt subjekt:

Ex. *Vantaði þig / *þú vinnu?* (isländska)
saknade dig / du jobb.ACC

*Saknade *dig/du jobb?* (svenska)

(2) Kilkonstruktionen (eng. *Stylistic Fronting*):

Ex. *Fundurinn, sem fram hafði farið í Ósló, var skemmtilegur.* (isländska)
mötet som fram hade farit i Oslo var trevligt

**Mötet som rum har ägt i Oslo var trevligt.* (svenska)

⁵ Se bl.a. Garbacz (2010:44–47) för verbböjning i älvdalska och Andersson & Danielsson (1999:363–365) för verbböjning i Sollerömmålet. I Orsa uteblir ändelsen för 1.pl, *-öm*, i de fall där det finita verbet föregår subjektet. I Sollerömmålet kan ändelsen för 3.pl, *-a*, ibland utelämnas (Andersson & Danielsson 1999:363–365).

(3) Avsaknad av expletiva subjekt:

Ex. *Í gær rigndi (*það).* (isländska)
i går regnade det

I går regnade(det).* (svenska)

(4) Avsaknad av generiska subjektspronomen (av typen 'man'):

Ex. *Þarf _____ að kaupa mjólk?* (isländska)
behöver att köpa mjölk
'Borde **vi** köpa mjölk? / Borde det köpas mjölk?'

**Behöver köpa mjölk?* (svenska)

(5) Transitiva expletiver (formellt subjekt vid transitiva verb):

Ex. *Það hefur einver etið hákarlinn.* (isländska)
det har någon ätit håkaringen

**Det har någon ätit hajen.* (svenska)

(6) Postponering av tunga subjekt (placering av ett tungt subjekt efter satsens objekt):

Ex. *Í fyrra keypti þetta hús gömul kona úr Grunnavík.* (isländska)
i fjol köpte detta huset gammal kvinna från Grunnavík

**I fjol köpte detta hus en gammal kvinna från Lund.* (svenska)

Undersökningen har visat att de flesta av de ovannämnda konstruktionerna inte är grammatiska på de undersökta Ovensiljanmålen. Det enda undantaget är konstruktionen med transitiva expletiver som förekommer i Moramålet, Orsamålet, Sollerömålet och i Venjansmålet, se (7). Konstruktionen förekommer dock ej i älvdalska, se (8)

(7) a) *Äd a nån jäti upp kaku.* (Moramål)
det har någon ätit upp kakan

b) *Ed a nönn jäti upp kaka.* (Orsamål)
det har någon ätit upp kakan

c) *Ä a jänn rev täj önor fö vass.* (Sollerömål)
det har en räva tagit hönsen för oss

d) *Ä a jänn röv täj hönnsä worå.* (Venjansmål)
det har en räva tagit hönsen våra

(8) **Eð ar ien övkall tjyöpt stugu.* (älvdalska)
det har en älvdaling köpt huset

Resultatet av undersökningen sammanfattas i Tabell 2.

Tabell 2: Verbkongruens och de sex syntaktiska konstruktionerna i Ovansiljanmålen

	ÄLVDALSKA	MORAMÅL	ORSAMÅL	SOLLERÖMÅL	VENJANSMÅL
1. RIK SUBJEKT- VERB- KONGRUENS	+	+	+	+	–
2. UTELÄMNING AV FORMELLA SUBJEKT	–	–	–	–	–
3. UTELÄMNING AV GENERISKA SUBJEKT	–	–	–	–	–
4. TRANSITIVA EXPLETIVER	–	+	+	+ ⁶	+
5. POSTPONERING AV TUNGA SUBJEKT	–	–	–	–	–
6. OBLIKA SUBJEKT	–	–	–	–	–
7. KILKON- STRUKTION (STYLISTIC FRONTING)	–	–	–	–	–

Resultaten visade i Tabell 2 ovan är förvånande med tanke på Holmbergs (2010a) prediktioner. Älvdalska, Moramål, Orsamål och Sollerömål har en rik subjekt-verbkongruens, samtidigt som ett av målen, älvdalska, inte uppvisar någon av de syntaktiska konstruktionerna. Moramål, Orsamål och Sollerömål uppvisar bara en av dem: transitiva expletiver. Venjansmålet har inte rik subjekt-verbkongruens, men tillåter icke desto mindre transitiva expletiver. Detta är intressant, då de språk som inte har någon subjekt-verbkongruens borde sakna alla de sex syntaktiska konstruktionerna enligt Holmberg (2010a). Likaså är det faktum att ingen av de målen med rik verbkongruens tillåter utelämnning av vare sig formella eller generiska subjekt, något som enligt Holmberg (2010a) borde ske obligatoriskt.

I nästa avsnitt kommer jag att visa data från norska dialekter som även de tyder på att Holmbergs (2010a) typologiska generalisering möter problem när den konfronteras med den skandinaviska empirin.

3 Syntax och morfologi i några norska dialekter

De flesta norska dialekter har varken person- eller numeruskongruens på verbet. I den utsträckning någon form av verbkongruens förekommer i dem är det endast numeruskongruensen. Enligt Sjekkeland (1977:115–116) uppvisas numeruskongruens av dialekter talade i följande områden: Hallingdal, Numedal, Setesdal, Hardanger, Voss, Nordhordaland och i Sogn. Det är oklart om verbböjning i numerus kan klassificeras som rik verbböjning i Holmbergs (2010a) terminologi; det är mer sannolikt att den inte kan det. Med utgångspunkt i Holmbergs artikel väntar vi oss därför inte att finna någon av de sex ovannämnda syntaktiska konstruktionerna i någon av de norska dialekterna.

⁶ Konstruktionen accepteras hellre av äldre talare, mindre gärna av yngre.

Detta bekräftas i stort sett i det norska dialektmaterialet⁷, samtidigt som man i flera av dem finner en ordföljdstyp som kan tänkas vara rester av kilkonstruktionen, se (9). Förekomsten av denna är oberoende av den samtidiga förekomsten av verbböjning i numerus.

- (9) a) *Takk for det so i var!* (Fitje 1995:90; Gloppen, Nordfjord)
tack för det som i var
'Tack för det som var inne!'
- b) *Han som sist kom...* (Iversen 1918:81; Tromsø, Troms)
- c) ... *eg tænnkjer på slik såmm her va.* (Vest-Telemark, äldre man inspelad 2007)
jag tänker på sådant som här var
'...jag tänker på sådant som var här.'
- d) *Den somm messt er i bruk ennå...* (Solør: äldre man inspelad 1971)
den som mest är i bruk ännu
'Den som fortfarande är mest i bruk...'

Konstruktionen ovan kan naturligtvis också vara ett exempel på sistplacering av det finita verbet, detta är dock mindre troligt, då sistplaceringen av verbet var ett skriftspråkligt fenomen under den tid den förekom i de nordiska språken. Det är likaså mindre troligt att konstruktionerna är en reflex av OV-ordföljd: enligt Sundquist (2002:109) var OV-ordföljden infrekvent redan i början av 1500-talet (13% av möjliga kontexter). Det faktum att (åtminstone) rester av kilkonstruktionen påträffas i en del norska dialekter är ytterligare ett argument mot Holmbergs (2010a) hypotes om hur sambandet mellan verbböjning och ordföljd i de nordiska språken ser ut: vi väntar oss nämligen inte att en dialekt som inte har verbböjning i person och numerus samtidigt kan uppvisa kilkonstruktionen.

4 Transitiva expletiver i 1900-tals svenska

Ljunggren (1926: 350-354) citerar ett stort antal exempel på transitiva expletiver från samtida skriftspråk och menar att konstruktionen ännu oftare förekommer i talspråk (1926: 350). Några av hans exempel ges i (10) nedan.

- (9) a) *Det kan väl inte **alla** ha en sådan tur som du.*
b) *Det fostrar inte **många** sina barn bättre än han.*
c) *Det får **jag** aldrig en sån hund mer.*
d) *Det hade **de** en städerska som kom hit varje morgon.*
e) *Det hade **de** **rackarna** satt ett stort skåp i farstun.*
f) *Det har **du** aldrig i hela ditt fattiga liv sett en så snygg flicka.*

Ingen subjekt-verbkongruens förekom i svenskan under perioden som de ovannämnda exemplen härstammar från (1920-talet), något som tyder på att transitiva expletiver kan förekomma oberoende av någon form för subjekt-verbkongruensen. På det sättet är de svenska data presentera ovan ytterligare ett argument mot Holmberg (2010a).

⁷ Data har hämtats från en rad dialektbeskrivningar, författade mellan 1918 och 2000, från *Nordic Syntactic Judgement Database* (<http://www.tekstlab.uio.no/scandiasyn/base>) och från *Nordic Dialect Corpus* (<http://www.tekstlab.uio.no/nota/scandiasyn/>).

5 Morfologi och syntax i Norden: Holmberg (2010a) och verkligheten

Ovan har jag presenterat data från en rad nordiska språkvarieteter: Ovensiljanmålen, norska dialekter och ett äldre stadium av nusvenskt skrift- och talspråk. Jag har valt just dessa språkvarieteter för att undersöka Holmbergs (2010a) teori på, då denne påstår att typologiskt mer avlägsna språk kan vara svårare att undersöka (se avsnitt 1 ovan). Även om Holmberg (2010b) inte vill definiera 'rich agreement' (igen, se avsnitt 1 ovan), något som jag menar är helt central för hans hypotes, har jag kunnat visa att hans hypotes möter problem. Det finns nämligen de språkvarianter som trots att de har rik verbkongruens inte uppvisar någon av de sex syntaktiska konstruktionerna (älvdalska) eller uppvisar endast få av dem (Moramål, Orsamål, Venjansmål). Vidare finns det sådana varianter som trots att de inte har vare sig person- eller numeruskongruens uppvisar några av konstruktionerna, t.ex. transitiva expletiver (Venjansmålet och svenska från 1920-talet) eller kilkonstruktionen (en rad norska dialekter). Jag menar därför att det inte föreligger starka empiriska skäl (men låt vara teoretiska) att anta att morfologin och de sex syntaktiska fenomenen är resultat av ovauerade drag i T och därför kopplade till varandra. Kanske är följande konklusion (Holmberg 2010b: 88) på plats givet det empiriska underlaget:

Either the relation between agreement inflection morphology and syntactic properties is less direct than we would like it to be, or we are not operating with the right ϕ -feature theory (but see Müller (2005) and Roberts (2010a) for a different opinion).

Försöken att finna en koppling mellan morfologi och syntax i de nordiska språken (i liknande anda som den i Holmberg 2010a) har pågått sedan slutet av 1980-talet (bl.a. Platzack 1987, Falk 1993, Holmberg & Platzack 1995, Rohrbacher 1999 och flera andra). Dessa har genom tiden visat sig föga framgångsrika på flera sätt: (1) den antagna kopplingen mellan morfologi och syntax har gått från att vara bivalent till att bli monovalent; (2) listan över de syntaktiska egenskaper som lär bero på ett abstrakt drag som även uppenbarar sig i rik verbkongruens har krympt från nio (Holmberg & Platzack 1995) till sex (Holmberg 2010a); (3) teorin har inte kunnat ge gällande prediktioner utanför (i bästa fall) de germanska språken såsom visat av Newmeyer (2006, 2008); (4) teorin har urvattnats, då man i den senaste formuleringen menar att abstrakta egenskaper (ovaluerad ϕ -drag i T) utlöser sex syntaktiska konstruktioner, men även om egenskapen finns i ett språk, så behöver inte språket uppvisa alla av dessa sex konstruktioner. Vidare kan de abstrakta dragen i T uppenbara sig i verbmorfologin och ge rik verbkongruens, men de kan även 'låta bli'. På så sätt är alla kombinationer möjliga samtidigt som man kan fråga sig vad teorins förklaringsvärde är.

Å andra sidan har sökningen efter sambandet mellan morfologi och syntax varit just oerhört framgångsrik. Genom att pröva hypotesen har kunskapen om de nordiska icke-standardiserade varieteter (och även om standardspråken) och deras syntaktiska egenskaper ökat enormt. Det bör understrykas att en sådan kunskapsökning inte hade varit möjligt om hypotesen inte prövats. Att hypotesen själv kan idag sägas vara falsifierad är därför mindre viktigt i sammanhanget. Det är ju genom forskningen kring sig som den har visat sitt värde.

Litteratur:

- Andersson, Lars-Gunnar: 1975. *Form and function of subordinate clauses*. Göteborg.
- Andersson, Margit & Danielsson, Suzanne: 1999. *Färdär frå Soldn. Spår från Sollerön. En ordbok på soldmål*. Mora.
- Chomsky, Noam: 1981. *Lectures on Government and Binding*. Dordrecht.
- Dahl, Östen & Koptjevskaja-Tamm, Maria: 2010. Rich agreement, everything else being equal and large-scale cross linguistic comparison. *Theoretical Linguistics* 36: 49–56.
- Falk, Cecilia, 1993: *Non-referential Subjects in the History of Swedish*. Lund.
- Fitje, Audun, 1995: *Målføret i Gloppen*. Sandane.
- Garbacz, Piotr, 2010: *Word Order in Övdalian. A Study in Variation and Change*. Lund.
- Holmberg, Anders, 2010a: Parameters in minimalist theory: The case of Scandinavian. *Theoretical Linguistics* 36: 1–48.
- Holmberg, Anders, 2010b: Replies to comments. *Theoretical Linguistics* 36: 85–91.
- Holmberg, Anders & Platzack, Christer, 1995: *The Role of Inflection in Scandinavian Syntax*. New York.
- Iversen, Ragnvald, 1918: *Syntaksen i Tromsø bymaal. En kort oversigt*. Kristiania.
- Kosmeijer, Wim, 1986: The Status of the Finite Inflection in Icelandic and Swedish. *Working Papers in Scandinavian Syntax* 26: 1–41.
- Ljunggren, Ragnar, 1926: *Om den opersonliga konstruktionen*. Uppsala.
- Müller, Gereon, 2005: Pro-drop and impoverishment. I: Brandt, P. & E. Fuss (red.) *Form, structure, and grammar. A Festschrift presented to Günter Grewendorf on the occasion of his 60th birthday*: 93–115. Tübingen.
- Newmeyer, Frederic, 2006: A rejoinder to ‘On the role of parameters in Universal Grammar: a reply to Newmeyer’ by Ian Roberts and Anders Holmberg. <http://people.pwf.cam.ac.uk/mtb23/NSP/Rejoinder%20to%20R&H.pdf>
- Newmeyer, Frederic, 2008: *Holmberg and Platzack: The Typological Dimension*. Föredrag vid konferensen Revisiting Parameters: Holmberg and Platzack (1995) Reloaded. Lunds universitet, 16–17 oktober 2008.
- Platzack, Christer, 1987: The Scandinavian languages and the null-subject parameter. *Natural Language and Linguistic Theory* 5: 377–401.
- Roberts, Ian, 1994: *Verbs and diachronic syntax: A comparative history of English and French*. Dordrecht.
- Roberts, Ian, 2010a: A Deletion Analysis of Null Subjects. In: Biberauer, T., Holmberg, A. Roberts, I. & Sheehan, M. *Parametric variation: Null subjects in minimalist theory*: 58–87. Cambridge.
- Rohrbacher, Bernhard, Wolfgang, 1999: *Morphology-Driven Syntax, A Theory of V to I raising and pro-drop*. Amsterdam, Philadelphia.
- Sjekkeland, Martin, 1977: *Målføre og skriftmål*. Førebels utgåve. Oslo/Bergen/Tromsø.
- Sundquist, John, Donald, 2002: *Morphosyntactic Change in the History of the Mainland Scandinavian Languages*. Indiana.
- Vikner, Sten, 1997: V-to-I movement and inflection for person in all tenses. In L. Haegeman (red.). *The New Comparative Syntax*: 187–213. London.